Dijous 5 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 7,24-30): En aquell temps, Jesús (...) se n'anà als confins de Tir i Sidó (...). I (...) havent-ne sentit parlar una dona, la filla de la qual tenia un esperit immund, vingué i es prostrà als seus peus. I era una dona grega, sirofenícia de llinatge. I el pregava que llancés el dimoni de la seva filla. Però li deia: «Deixa que primer se saciïn els fills (...)».

Israel, primer portador de la salvació destinada a tots els pobles

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui palpem l'amor de predilecció de Déu pel poble elegit ("els fills"), si bé el Fill de Déu s'encarnà per a la salvació de tots els pobles (representats simbòlicament en la dóna "sirofenícia"). Jesús s'adreça al seu poble, a Israel, com a "primer portador" de la promesa. Però en lliurar-li la "nova Llei" amplia el seu poble per tal que, tant d'Israel com dels altres pobles, pugui néixer una nova gran família de Déu.

Un aspecte fonamental del que és "nou" en el Crist és la universalització del poble de Déu, en virtut de la qual Israel pot abastar ara tots els pobles del món, i el Déu d'Israel ha estat dut realment —segons les promeses— a tots els pobles i es manifesta com l'únic Déu.

—Ja no és decisiva la "carn" —la descendència física d'Abraham—, sinó "l'esperit", tot participant en l'herència de fe d'Israel mitjançant la comunió amb Jesucrist, el qual "espiritualitza" la Llei convertint-la, així, en camí obert a tots.